

511.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 10 lipca 1925 r.

o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. № 17 poz 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń o zakwalifikowaniu ogierów do posiadania świadectw uznania usta-

nawia się przy każdym urzędzie wojewódzkim wojewódzką komisję kwalifikacyjną.

Pozatem przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych czynna będzie komisja kwalifikacyjna której zakres działania rozciąga się na obszar st. m. Warszawy. Komisja ta ma również prawo do kwalifikowania ogierów, biorących udział w wyścigach oraz przyprawdzanych na wystawy.

§ 2. Wojewódzka komisja kwalifikacyjna składa się z czterech członków, a mianowicie: z przewodniczącego, dwóch członków delegowanych przez organizacje rolnicze wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz lekarza weterynarii, delegowanego przez wojewodę. Przewodniczącemu komisji oraz jego zastępcę mianuje wojewoda.

Komisja kwalifikacyjna, czynna przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, składa się z przewodniczącego oraz trzech członków, z których jeden winien być lekarzem weterynarii. Przewodniczącemu oraz członków tej komisji wyznacza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków — w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, przedstawiciela organizacji rolniczych i lekarza weterynarii. W razie nieobecności przedstawiciela organizacji rolniczych przewodniczący może powołać zastępczo członka komisji z pośród miejscowej ludności. W razie nieobecności lekarza weterynarii — członka komisji — przewodniczący może powołać zastępczo innego lekarza weterynarii.

Do prawomocności orzeczeń komisji, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków, — w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarii.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 3. Ogłoszenie o miejscu i dniu przeglądu ogierów przez komisje kwalifikacyjne (§ 1) winno być podane do powszechnej wiadomości w każdej gminie w sposób w danej miejscowości przyjęty przynajmniej na piętnaście dni przed terminem przeglądu.

§ 4. Komisja kwalifikacyjna kwalifikuje ogiery uznane według trzech kategorii:

Kategoria I. Ogiery zalecane. Do tej kategorii ogier winien: być zakwalifikowany przez komisję jednogłośnie, mieć ukończonych 5 lat i posiadać udowodnione pochodzenie zarówno z ojca, jak i z matki.

Kategoria II. Ogiery uznane. Do tej kategorii zaliczane będą ogiery, które ukończyły 3 lata, odpowiadają wymogom hodowlanym, nie posiadają jednak warunków, przewidzianych dla kategorii I.

Kategoria III. Ogiery dopuszczalne. Do tej kategorii mogą być zaliczone ogiery, które w okresie sezonu kopolacyjnego osiągną wiek trzech lat i które należy uznać jedynie ze względu na brak ogierów pierwszych dwóch kategorii w danej miejscowości (wsi lub gminie).

Nie mogą być zakwalifikowane do otrzymania świadectwa uznania:

a) ogiery, dotknięte dychawicą świszczącą oraz dychawicą na tle schorzeń płuc lub serca,

b) ogiery dotknięte wadami wzroku.

Stwierdzenie istnienia powyższych wad przez lekarza weterynarii—członka komisji—jest dla komisji wiążące.

§ 5. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej winno być wydane i zakomunikowane właścicielom lub ich zastępcom po dokonaniu oględzin ogiera.

Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej (§ 6).

Odwołanie winno być wniesione do właściwego urzędu wojewódzkiego w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia.

Odwołania od orzeczeń komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, winny być wniesione w tymże terminie do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 6. Do rozstrzygania odwołań od decyzji wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych oraz komisji przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych (§ 1) powołane będą komisje kwalifikacyjne odwoławcze. Liczbę ich oraz terytorjalny zakres działania określi—stosownie do potrzeby—Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Komisja kwalifikacyjna odwoławcza składa się z przewodniczącego i trzech członków—w tej liczbie lekarza weterynarii—wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń komisji kwalifikacyjnej odwoławczej potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków—w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarii. Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Miejsce urzędowania komisji kwalifikacyjnej odwoławczej wyznacza jej przewodniczący.

☉ dniu i miejscu przeglądu ogierów przez komisję kwalifikacyjną odwoławczą zainteresowani będą powiadomieni na piętnaście dni przed przeglądem.

§ 7. Pomocy kancelaryjnej komisjom kwalifikacyjnym (§ § 1 i 6) dostarczają władze administracyjne I lub II instancji—względnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych—stosownie do miejsca urzędowania komisji.

§ 8. Świadectwa uznania wydają urzędy wojewódzkie. Świadectwa dla ogierów I kategorii będą wydawane z ważnością na 3 lata, dla ogierów II kategorii—z ważnością na 1 rok, świadectwa dla ogierów III kategorii—z ważnością jedynie w obrębie danej gminy na przeciąg 1 roku (§ 4).

Świadectwa uznania oparte na orzeczeniach komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych w myśl ust. 2 § 1 rozporządzenia niniejszego wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*